

Зазначені вище правила визначення бази для нарахування податкових зобов'язань з ПДВ не стосуються, зокрема, постачання товарів (послуг), ціни на які підлягають державному регулюванню.

Податкові накладні з 01.01.15 р. слід виписувати в електронному вигляді та реєструвати в ЄРПН незалежно від суми. Для **реєстрації податкової накладної** в ЄРПН надається 15 календарних днів.

З 01.01.15 р. відобразити **податковий кредит** можна в періоді, в якому ПН зареєстрована в ЄРПН, але не пізніше ніж через:

- 180 календарних днів з дати її складання;
- 60 календарних днів з дати списання коштів з банківського рахунку – для платників ПДВ, які застосовують касовий метод [1].

Податок на прибуток. У зв'язку із нововведеннями, об'єкт оподаткування **податком на прибуток** буде визначатися за правилами бухгалтерського обліку з подальшим коригуванням на різниці, передбачені в ПКУ. Серед іншого, слід буде враховувати різниці, які виникають при нарахуванні амортизації необоротних активів (ст. 138 ПКУ), формуванні резервів (забезпечень) (ст. 139 ПКУ), здійсненні фінансових операцій (ст. 140 ПКУ) та різниць щодо операцій з продажу або іншого відчуження цінних паперів, а також операцій з інвестиційною нерухомістю і біологічними активами, які оцінюються за справедливою вартістю (п. 141.2 ПКУ).

Річну звітність з податку на прибуток за новими правилами слід подати до 01.06. року, що настає за звітним [1].

Податок на доходи фізичних осіб. Ставку ПДФО було підвищено до 20 % (раніше було 17%), яку слід застосовувати до суми доходів, які перевищують 1378 грн.

Крім того, усі пасивні доходи (окрім доходів у вигляді дивідендів по акціям та корпоративним правам, нарахованим резидентами – платниками податку на прибуток) відтепер обкладатимуться ПДФО за ставкою 20% [1].

Єдиний податок. З 01.01.15 р. залишилось лише 4 **групи платників єдиного податку**.

I і II групи можуть вибрати лише фізичні особи-підприємці, III – всі суб'єкти господарювання, які відповідають умовам роботи на ЄП. В четвертій групі можуть працювати виключно юридичні особи – сільгоспвиробники з часткою сільгоспвиробництва за попередній податковий (звітний) рік 75% або більше.

Крім цього, збільшився граничний розмір доходу платників єдиного податку. Так, для I групи він становить 300 тис. грн, для другої – 1,5 млн грн, а для третьої – 20 млн грн.

Депо відкоригували й ставки ЄП: I група до 10% від мінімальної заробітної плати на 1 січня, II група – до 20% від мінімальної заробітної плати, III група – 2% від доходу, який зареєстрований платником ПДВ, та 4% – від доходу платника єдиного податку, який не сплачує ПДВ [1].

Також, з 01.01.2015р. відбулося чимало інших змін в податковій системі України. Дане реформування виступає основою нововведень, які в майбутньому зазнають змін та доповнень.

Література:

1. Податковий кодекс України // <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>

ОСНОВНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ В УКРАЇНІ

ЛИМАРЕНКО А. В., МЕНЗЯК К. О.

Харківський національний технічний університет сільського господарства імені Петра Василенка

**Науковий керівник – к.е.н., доцент
Поливана А. А.**

На сучасному етапі розвитку економіки України необхідною умовою ефективною підприємницької діяльності є реформування бухгалтерського обліку відповідно до потреб користувачів. Бухгалтерський облік – надзвичайно важлива складова економічного життя країни. Сучасний стан бухгалтерського обліку в Україні неможна вважати досконалим, він потребує значної модернізації.

До основних проблем розвитку бухгалтерського обліку в Україні слід віднести:

1) Після прийняття закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» від 16.07.1999 р. № 996-XIV [1] протягом майже десяти років на законодавчому рівні не вирішене принципове питання: за якими стандартами працюють наші підприємства – національними чи міжнародними? Для яких підприємств ті або інші стандарти мають переваги?

2) Підготовка бухгалтерських кадрів. Міжнародний досвід і практика показують, що післядипломна підготовка й процес постійного підвищення кваліфікації практикуючих бухгалтерів – це прерогатива професійних бухгалтерських організацій.

3) Облік і звітність малих та середніх підприємств, які за своєю економічною природою не можуть вести облік і складати звітність у такому самому порядку й обсязі, як і великі. До того ж для потреб власників та інших користувачів не

потрібна в такому обсязі фінансова інформація. У міжнародному бухгалтерському співтоваристві сьогодні відбувається обговорення проекту Міжнародного стандарту фінансової звітності щодо підприємств малого та середнього бізнесу. Вважаємо за доцільне включитися в таку роботу й в Україні.

4) Галузеві особливості обліку та звітності. Сьогодні склалася ситуація, коли стандарти фінансової звітності встановлює Міністерство фінансів України, але їхнє дотримання держава не контролює.

5) Необхідність створення умов і правил для забезпечення підвищення якісних характеристик обліково-звітної інформації [2].

Отже, є значне коло проблем в галузі бухгалтерського обліку в Україні та суттєві позиції впливових міжнародних організацій щодо необхідності законодавчого й нормативного регулювання цієї вкрай важливої сфери діяльності відповідно до вимог міжнародних стандартів. Вирішення цих проблем допоможе вдосконалити систему державного регулювання та реформування бухгалтерського обліку, міжнародних стандартів та потреб користувачів, в системі прийняття рішень, що буде позитивною зміною для бухгалтерського обліку загалом.

Відповідно до перспективного розвитку бухгалтерського обліку, треба зазначити, що основні принципи міжнародних стандартів треба застосовувати на всіх підприємствах. Слід встановити різні вимоги щодо обсягу розкриття інформації у фінансовій звітності для різних груп підприємств, зокрема, з урахуванням їх участі в операціях на ринках капіталу та обсягів діяльності. У зв'язку з цим:

- підприємства, цінні папери яких обертаються на фондовому ринку, а також підприємства, які відповідно до законодавства зобов'язані оприлюднювати річну фінансову звітність (I рівень), для складання бухгалтерської (фінансової) та консолідованої бухгалтерської (фінансової) звітності застосовують міжнародні стандарти фінансової звітності;

- підприємства, що не випускають в обіг цінні папери і не зобов'язані оприлюднювати річну фінансову звітність (II рівень), застосовують національні положення (стандарти) бухгалтерського обліку;

- підприємства – суб'єкти малого підприємництва (III рівень) застосовують спрощену систему правил і процедур бухгалтерського обліку та бухгалтерської (фінансової) звітності, включаючи можливість оцінки активів за історичною собівартістю.

В ході дослідження, нами встановлено, що треба створити робочу групу з координації заходів, які проводять державні установи з питань бухгалтерського й податкового обліку, посилити державні важелі керівництва з метою поліпшення координації регулятивних заходів в обліку й аудиту, продовжити заходи щодо практичного запровадження на підприємствах національних Положень (стандартів) бухгалтерського обліку, в тому числі через визначення критеріїв суттєвості інформації, професійного судження та удосконалення системи статистичної звітності з урахуванням системи бухгалтерського обліку й фінансової звітності, внести зміни до податкового законодавства з метою формування оптимальної моделі взаємозв'язку системи оподаткування із системою бухгалтерського обліку.

В Україні потрібно створити систему постійного підвищення бухгалтерських кадрів, яка б відповідала міжнародним вимогам, а саме стандартам освіти Міжнародної федерації бухгалтерів.

Отже, можна зробити висновок, що удосконалення розвитку бухгалтерського обліку в Україні зумовлене багатьма зовнішніми і внутрішніми факторами, зокрема розвитком євроінтеграційних процесів в Україні, розвитком міжнародного співробітництва. Передумовою подальшого розвитку обліку являється перегляд теоретичних основ бухгалтерського обліку, диференціація вимог до фінансової звітності, відмова від уніфікації обліку та звітності. Доречно зазначити, що бухгалтер є виробником дуже важливого продукту – звітної інформації (податкової, фінансової, статистичної, управлінської). Тому, потрібна розробка і запровадження нових методів підвищення кваліфікації бухгалтерського персоналу за міжнародними стандартами, удосконалення обліку, звітності та аудиту.

Література:

1. Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» від 16.07.1999 р. № 996-XIV // [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/996-14>.

2. Голов С.Ф. Сучасний стан та перспективи розвитку бухгалтерського обліку в Україні: автореф. дис. д-ра екон. наук: 08.00.09 / С.Ф. Голов; Держ. вищ. навч. закл. «Київ. нац. екон. ун-т ім. В.Гетьмана». – К., 2012. – 31 с.